USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **N. T. N.**, zast. advokátem JUDr. Milanem Štembergem, Cyrila Boudy 1444, Kladno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7 – Holešovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2021, čj. OAM-964/ZA-ZA11-HA08-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2021, čj. 48 Az 8/2021-23,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně, občanka Vietnamu, dne 31. 10. 2019 podala opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Poprvé o mezinárodní ochranu požádala 30. 6. 2018, žalovaný mezinárodní ochranu neudělil. V opakované žádosti i během pohovoru k této žádosti výslovně uvedla, že důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu od původní žádosti nijak nezměnila. V Česku má dvě vnoučata, o která se stará, jelikož je její dcera (jejich matka) ve vězení (v průběhu řízení ale zároveň žalovaný zjistil, že matka dětí již byla z výkonu trestu propuštěna a o děti se stará). Žalovaný v průběhu řízení ověřil, že se skutečně jednalo o stejné důvody, jaké již žalobkyně uvedla v původním řízení, a že od posuzování první žádosti nedošlo k žádným změnám, které by představovaly nové skutečnosti podle § 11a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Opakovaná žádost proto byla nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a žalovaný řízení o žádosti zastavil podle § 25 písm. i) téhož zákona.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobkyně neúspěšně bránila žalobou u krajského soudu. Krajský soud nepřisvědčil žalobní námitce, že žalovaný nedostatečně posoudil skutkový stav, naopak potvrdil, že opakovaná žádost žalobkyně byla nepřípustná. Vysvětlil také, že v řízení o udělení mezinárodní ochrany se dopad do soukromého a rodinného života typicky neposuzuje, tím méně v situaci, kdy žalobkyně nepřiměřený dopad tvrdila jenom obecně.

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Krajský soud se podle stěžovatelky zabýval existencí nových skutečností (změny rodinných poměrů stěžovatelky) jen povrchně

a přehlédl, že takové skutečnosti tvrdila již v žádosti o mezinárodní ochranu. Stejně tak se krajský soud nevypořádal s tím, že její žádost směřovala hlavně k udělení humanitárního azylu. Žalovaný navrhnul kasační stížnost zamítnout.

[4] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se po posouzení přípustnosti kasační stížnosti NSS zabývá podle § 104a s. ř. s. ve znění účinném od 1. 4. 2021 otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. (blíže k tomu usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 10–12).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se NSS vyjadřoval již mnohokrát. Smyslem řízení o opakované žádosti je zohlednit azylově závažné skutečnosti, které by mohly přivodit jiný výsledek azylového řízení, a která žadatel nemohl bez vlastního zavinění uplatnit během předchozího řízení (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, čj. 3 Azs 6/2011-96, č. 2642/2012 Sb. NSS). Věcné projednání opakované žádosti je proto výjimkou, kterou je třeba vykládat úzce (rozsudky ze dne 5. 11. 2008, čj. 9 Azs 14/2008-57, č. 1943/2009 Sb. NSS, nebo ze dne 9. 1. 2019, čj. 5 Azs 199/2019-27, bod 13). Rovněž soud u opakovaných žádostí zkoumá pouze splnění podmínek pro zastavení řízení o žádosti (rozsudek ze dne 8. 9. 2011, čj. 7 Azs 28/2011 - 74). V rozhodnutí krajského soudu při přezkumu rozhodnutí o opakované žádosti o mezinárodní ochranu NSS nevidí žádné pochybení, které by mělo založit přijatelnost kasační stížnosti. Krajský soud přesně vystihl podstatu toho, co stěžovatelka v žádosti tvrdila, jak nyní, tak v původní žádosti, i obecnost žalobních námitek.

[7] Také otázkou případného zásahu do rodinného a soukromého života v řízení o udělení mezinárodní ochrany se NSS opakovaně zabýval. Samotná existence rodinných vazeb na území ČR nezakládá důvod pro udělení jakéhokoliv typu mezinárodní ochrany, naopak zásah do rodinného a soukromého života by pouze ve velmi výjimečných případech mohl představovat důvod pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu, konkrétně pokud by nepřiměřeným zásahem do rodinného či soukromého života byla již nutnost vycestování z území ČR (rozsudek ze dne 6. 8. 2021, čj. 5 Azs 211/2020-32, bod 18, nebo usnesení ze dne 16. 9. 2021, čj. 10 Azs 226/2021-36, bod 7). Krajský soud správně posoudil, že soužitím stěžovatelky s vnoučaty a jejím setrváním v Česku se zabýval žalovaný v původním řízení; stejně tak krajský soud správně posoudil, že jen obecně formulovaná námitka zásahu do rodinného a soukromého života není důvodem k projednání opakované žádosti.

[8] Námitka, podle které krajský soud nedostatečně posoudil možnost udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, je nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., jelikož stěžovatelka takovou argumentaci mohla snést již v žalobě, kde však argumentovala jen zcela obecně.

[9] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost. NSS již nerozhodoval o odkladném účinku, jelikož rovnou rozhodl o kasační stížnosti samé.

pokračování

[10] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému pak žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. ledna 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu